Vi har fra Rusland modtaget følgende Artikel, med Anmodning om at optage den i vort Blad:

„Opraab til russiske Foreninger og til russiske Kvinder!".

For tredive Aar siden dannede der sig en lille Gruppe af Mænd og Kvinder, der af inderste Hjerte var deres Fædrelands Vé og Vel hengivne, og de kom til den Slutning, at Fædrelandets Vel mest af alt afhang af den moralske og intellektuelle Udvikling af Kvinderne, som værende den næste Generations baade Mødre og Opdragere. Denne Gruppe hengav sig nu til det ene Formaal: at hjælpe den russiske, kvindelige Ungdom til at erholde Adgang til videnskabelig Opdragelse, og stræbte efter baade at organisere Mellemskoler og Højskoler for den. Uden Midler og kæmpende baade mod Mængdens Ligegyldighed og mod dens Fjendskab, lykkedes det dog omsider denne lille Gruppe ved sin Standhaftighed og glødende Hengivenhed for Sagen at vinde Samfundets Sympathi, og hermed strømmede nu Penge ind fra det hele Rusland i en saadan Overflod, at de, der maatte begynde med 222 Rubler og 25 Kopek nu har faaet deres egen store Højskole for Kvinder med egne videnskabelige Fakulteter, Bibliotheker, Observatorium samt Sovesale, hvilke sidste reserveres for unge kvindelige Studerende, der kommer fra alle Dele af Rusland for at uddannes. Med eet Ord, vi har nu en Ejendom, der er mere end en Million Rubler værd. Kvindernes Berettigelse til at tilegne sig en videnskabelig Opdragelse kan ikke længer bestrides.

Men Samfundet har endnu flere Forpligtelser mod Kvinderne. Kampen har kun ændret Form. Hvad de nu trænger til er meget kompliceret, og Livet maner Kvinderne af de forskelligste Samfundsklasser til at tage Del i det offentlige Arbejde. Kvindernes Hovedmasse sætter sig paa Listerne. Blandt disse er det især Arbejdskvinderne med deres store Behov og Krav, som maa høres.

Da vor Presse altid er optagen af offentlige Anliggender og kun i ringe Grad skænker vore Krav sin Opmærksomhed, er vi tvungne til — ligesom Kvinderne i andre Lande — at udgive vort eget Blad, hvilket vi stiftede i Juni 1907 og som hedder: »The Alliance af Women«.

Jeg benytter mig af denne Lejlighed til at gøre et Opraab til alle russiske Kvinder, til alle dem, der arbejder i Velgørenhedsforeninger eller i andre civilisatoriske Institutioner. Lad os forene os i et nationalt Kvinderaad og derigennem staa i Forbindelse med det Internationale Kvinderaad. Formaalet for de nationale Kvinderaad er at forene alle Kvinder i Civilisationens Arbejde uden Hensyn til Nationalitet eller Religion, idet fuldstændigt Selvstyre overlades ethvert Land i dets egen indre Organisation. Da jeg selv er Vice-Præsident for det Internationale Kvinderaad, modtager jeg mange Breve, der paaminder mig om, at den russiske Kvinde burde gaa ind i den Internationale Kvindebevægelse for at fremme Kultur og Civilisation. Kun China og Rusland er ikke gaaet ind i Raadet. Mon det virkelig skulde være saa, at de chinesiske Kvinder vil indmelde sig der før vi? Det haaber jeg dog ikke!

A. P. Philosofoff.

St. Petersborg. Kovensky. No. 15.

Hjælpekasserne.

De humane Bestræbelser, der ledede til Oprettelse af de fri Fattigkasser, er yderligere udviklede ved Loven om Hjælpekasserne, hvorved man bl. a. er kommet bort fra den Ængstelse, der før var tilstede i Retning af gennem den fri Fattigkasse at hjælpe den værdige Trængende, som ikke var forsørgelsesberettiget i den paagældende Kommune, for ikke derved at paabyrde Kommunen med yderligere Fattigudgifter.

Ved Loven om Hjælpekasser er det bestemt, at man ved at yde en Understøttelse af Hjælpekassen af mindst 15 Kr. indenfor et Tidsrum af tre Maaneder opnaar, at den paagældendes Erhvervelse af Forsørgelsesret i Opholdskommunen betragtes som hvilende i tre Maaneder. Og da dette kan gentages saa ofte, det skal være, faar altsaa Opholdskommunen ved gentagende at yde fremmede trængende Understøttelse af Hjælpekassen den Fordel, at den i kortere eller længere Tid kan udskyde det Tidspunkt, da Kommunen helt maa overtage Forsørgelsespligten overfor den Paagældende.

Mere Betydning faar Loven om Hjælpekasser dog derved, at den giver alle skatteydende Kvinder Valgret. Ved skatteydende Kvinder forstaas ogsaa de gifte Kvinder, hvis Mænd betaler Skat til Kommunen. Valget til Hjælpekassernes Bestyrelse, der første Gang skal foregaa i Marts 1908, bliver derved en Slags Forskole for Kvindernes Deltagelse i de kommunale og senere i de politiske Valg.

Loven bestemmer, at Valget skal foregaa efter Forholdstal, og den indeholder derfor en Slags Kompliment til Kvindernes Intelligens, idet den straks ved deres Deltagelse i det offentlige Liv stiller dem overfor en hel ny og mere indviklet Valgmethode, end man hidtil har anvendt ved kommunale Valg. Det er den af Belgieren l'Hondt opfundne Forholdstalsvalgmaade, der her skal benyttes, idet Valget sker i Henhold til Lister, hvorpaa bestemte Personer bringes i Forslag.

Der skal mindst vælges 5 Medlemmer til Bestyrelsen af hver Hjælpekasse. Og Valget foregaar saaledes, at hvert Parti forud overleverer Valgbestyrelsen en Liste paa de Kandidater, der ønskes valgte. Hvis der nu indgives f. Eks. fire Lister, deraf en af Højre, en af Venstre, en af Socialisterne og en af Kommunens Kvinder, der muligvis nok ved det første Valg flere Steder ønsker at gaa paa egen Haand, og Stemmerne paa de forskellige Lister falder f. Eks. saaledes:

Højre 40, Venstre 60, Socialdemekraterne 55 og Kvindernes Liste 72, saa naas Valgretstallet ved at dividere de paa hver Liste afgivne Stemmetal først med 1, derpaa med 2, 3, 4 osv. De derved fremkomne højeste Tal viser, hvor mange, der er valgt af hver Liste. F. Eks.:

	Højre.	Venstre.	Soc.	Kvinderne.
1:	40	60	55	72
2:	20	30	$27^1/_2$	36
3:	$13^1/_3$	20	$18^1/_3$	24

Herefter er der altsaa valgt en af hver Liste og desuden faar Kvinderne den 5te Kandidat. Skulde der have været valgt 6, vilde ogsaa Venstre have faaet 2, og ved Valg af 7 Medlemmer havde Socialisterne ligeledes faaet en Mand mere, medens Kvinderne ved Valg af 8 Medlemmer havde faaet 3 valgt.

Charlotte Eilersgaard.

Kvindernes kommunale Valgret.

Det Forlig vi i saa stor Spænding ventede paa i Foraaret 1907, og som Fællesudvalget arbejdede paa med Ihærdighed, men som dog blev en Fiasco, er i en af det nye Aars første Dage omsider bragt til Verden, uagtet vi selv har været nær ved at forsværge det nogensinde skulde ske. Forhandlingerne er førte mellem Indenrigsminister Berg paa Regeringspartiets Side og med Godsejer Rottbøll og Grev Frijs paa de Frikonservatives.

Endnu vil det vare noget inden det omsættes i Lov. Hertil fordres, at det end en Gang skal baade gennem Folketing og Landsting. Knudepunktet var imidlertid, at et Ændringsforslag til Lovforslaget skulde findes, som kunde underskrives af de forskellige Partier. Det synes at være fundet. Selve Lovforslaget, saavidt det vedrører os som Kvinder, synes at være gaaet uberørt gennem Forligets Smeltedigel. Vi genfinder det lige saa godt som Regeringspartiet har undt os det og gentager det her i sin Virkning for os:

Kvinderne faar kommunal Valgret og Valgbarhed paa samme Betingelser som Mæn-